26 de gener: Sant Timoteu i sant Titus, bisbes

Text de l'Evangeli (*Lc* 10,1-9): En aquell temps, el Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu a cada poble i a cada lloc per on ell mateix havia de passar. Els deia: «La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies, i no us atureu a saludar ningú pel camí.

»Quan entreu en una casa, digueu primer: 'Pau en aquesta casa'. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, menjant i bevent el que tinguin: el qui treballa, bé es mereix el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si entreu en una població i us acullen, mengeu el que us ofereixin, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent: 'El Regne de Déu és a prop vostre'».

«El Senyor en designà uns altres setanta-dos i els envià de dos en dos perquè anessin davant seu»

Rev. D. Juan Carlos ALAMEDA Vega
(San Cristóbal de La Laguna, Espanya)

Avui celebrem la memòria de sant Timoteu i sant Titus, bisbes. Destaquen, senzillament, pel fet d'haver dit "sí" al Senyor. Quin goig hem de sentir quan veiem la generositat en el lliurament d'aquests dos deixebles de sant Pau!: tenen dificultats en llur predicació, es mantenen fidels, són capaços de sobreposar-se i donen testimoni.

«Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni sandàlies» (Lc 10,2-4). Heus aquí dues claus de volta que amb tota certesa visqueren aquests sants: la pregària (demanar al Senyor per tal que molts vulguin continuar essent els seus deixebles); i el despreniment per tal de poder seguir-lo (què és el que ens dificulta per a esdevenir portadors de la bona nova?).

Avui també som cridats pel Senyor a donar testimoniança; Ell ens convoca per a ser els seus "col·laboradors". «Sant Pau se serví de col·laboradors per a l'acompliment de les missions (...). És evident que no ho feia ell tot sol, sinó que es recolzava en persones de confiança que compartien els seus esforços i les seves responsabilitats» (Benet XVI). Sant Timoteu i sant Titus foren capaços de portar l'Evangeli a diversos llocs de l'Àsia Menor, confirmaren la fe a moltes comunitats cristianes que

necessitaven del seu recolzament per poder seguir endavant.

«Quan entreu en una casa, digueu primer: 'Pau en aquesta casa'. Si allí hi ha algú que n'és digne, la pau que li desitgeu reposarà damunt d'ell; si no, tornarà a vosaltres» (Lc 10,5-6). Fruit de l'anunci de l'Evangeli és la pau. Allí on anaven aquests sants portaven la pau del Senyor: seria bonic que nosaltres -en el lloc on ens trobem- portéssim a tots l'autèntica pau de Jesús, en participar en l'Eucaristia i gaudir del seu ensenyament. Per això, sant Agustí ens recomana: «Si vols ser mitjancer pacífic entre dos amics teus enfrontats, comença essent pacífic amb tu mateix; en la teva intimitat, on potser vius en quotidiana guerra; abans has d'aplacar-te a tu mateix».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Observa la dignitat dels apòstols. No se'ls adverteix que portin cap cosa material com a Moisès i als profetes (és a dir, béns terrenys), sinó coses noves i admirables, això és, el Regne del cel» (Sant Joan Crisòstom)

- «La millor motivació per decidir-se a comunicar l'Evangeli és contemplar-lo amb amor, és aturar-se en les seves pàgines i llegir-lo amb el cor. Si ho abordem d'aquesta manera, la seva bellesa ens sorprèn, torna a captivar-nos i altra vegada i una altre» (Francesc)

- «Sant Pau diu al seu deixeble Timoteu: 'Et recomano que abrandis el do de Déu que hi ha en tu per la imposició de les meves mans' (2Tm 1,6), i 'si algú aspira a exercir l'episcopat, desitja una noble funció' (1Tm 3,1). A Titus, li deia: 'Et vaig deixar a Creta perquè posessis en ordre allò que faltava, i establissis preveres a cada població seguint les normes que et vaig donar» (Tt 1,5)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.590)